

3 Евангелля св. Лукі

Калі народ чакаў і калі ўсе разважалі ў сэрцах сваіх пра Яна, ці не Хрыстос ён, Ян адказаў усім: “Я хрышчу вас вадою, але ідзе мацнейшы за мяне, якому я не варты развязаць раменьчык на сандалях Яго. Ён будзе хрысціць вас Святым Духам і агнём”. І сталася, калі хрысціўся ўвесь народ, і калі Езус, атрымаўшы хрост, маліўся, раскрылася неба, і Святы Дух у цялесным выглядзе, як голуб, сышоў на Яго, і быў голас з неба, які прамовіў: “Ты Сын Мой умілаваны, Цябе ўпадабаў Я”. † *Лк 3, 15–16. 21–22*

Духоўнае нараджэнне

Бацькі далі нам жыццё натуральнае, фізічнае, а Пан падчас хросту адарыў сваім уласным Божым жыццём – асвятчальнай ласкай, якая дае права на Неба. Ён удзяліў нам таксама дары, неабходныя для духоўнага развіцця: стойкасць у веры, паглыбленне надзеі, узрастанне ў любові. Больш не патрэбна доказаў таго, што Стварыцель бязмежна любіць кожнага чалавека, паколькі адзін з найважнейшых знакаў любові – атрыманая намі падчас сакраманту ласка.

Аднак хрост з’яўляецца толькі пачаткам – духоўным нараджэннем, калі мы становімся Божымі дзецьмі, братамі і сёстрамі Хрыста, святынямі Святога Духа. Прыняцце сакраманту ачышчае ад першароднага граху, пакідаючы на душы незмываемы знак прыналежнасці Усемагутнаму. І гэтая пячатка хросту павінна адлюстроўвацца ў жыцці чалавека да самага канца яго зямной вандроўкі. Кожны хрысціянін павінен жыць згодна з Евангеллем, нястомна паглыбляючы адносіны з Панам праз малітву, узрастанне ў веры, надзеі і любові.

□ Ці лічу сябе ўпадабаным Богам? Як Бог казвае на любоў Усемагутнага?